

פי"ח - דוד בראש לוחמיו?**1. דב' לא**

(ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּרִמְמָהּ וְעִשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לֶצֶאֱת וּלְבֹאָה וַיִּקְנֹךְ אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: (ג) וַיִּקְנֹךְ אֲלֵהֶיךָ הוּא| עֵבֶר לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמָיִד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֵבֶר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְקֹנֶךָ:

יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: (ח) וַיִּקְנֹךְ יִשְׁמֹר־צִאתְךָ וּבֹאֲךָ מִעֵתָה וְעַד־עוֹלָם:

7. ראב"ע שם

(ח) ה' ישמר צאתך - בצאתך למלחמה גם בבואך כדרך הבאה והיוצאת:

2. ראב"ע שם

(ב) לצאת ולבא – במלחמה

8. פרק י"א

(א) וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לָעֵתָה יָצְאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יֹאָב וְאֶת־עֶבְדָּיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רַגְלָהּ וַדָּוִד יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם: ס

3. במ' כז

(טו) וַיִּקְדֹּךְ אֲלֵהֶי הַרוּחַת לְכָל־בֶּשֶׁר אִישׁ עַל־הָעֵדָה: (יז) אֲשֶׁר־יֵצֵא לְפָנֶיךָ וְאֲשֶׁר יבֹא לְפָנֶיךָ וְאֲשֶׁר יוֹצֵאִים וְאֲשֶׁר יבִּיאִים וְלֹא תִהְיֶה עִדָּת יְקֹנֶךָ כִּצֵּאֵן אֲשֶׁר אִירְלָהֶם רָעָה:

9. מלבי"ם שם

(א) ויהי לתשובת השנה. ירמוז שע"י שישב המלך בביתו ולא הלך בעצמו ללחום מלחמת ה' בא מעשה זו לידו. ולבל תאמר שהיה יגע ורפה ידים ממלחמה הקודמת, אמר שהיה לתשובת השנה.

4. רש"י במדבר כז: יז

(יז) אשר יצא לפנייהם - לא כדרך מלכי האומות שיושבים בבתייהם ומשלחין את חיילותיהם למלחמה, אלא כמו שעשיתי אני שנלחמתי בסיחון ועוג, שנאמר (במדבר כא, לד) אל תירא אותו. וכדרך שעשה יהושע, שנאמר (יהושע ה, יג) וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה וגו'. וכן **בדוד** הוא אומר (ש"א יח, טז) כִּי־הוּא יוֹצֵא וּבֹא לְפָנֶיךָ, יוצא בראש ונכנס בראש:

5. שמ"א יח

(יב) וַיִּרְאֵה שְׂאוֹל מִלְּפָנֶי דָּוִד כִּי־הָיָה יְקֹנֶךְ עִמּוֹ וּמַעַם שְׂאוֹל סָר: (יג) וַיִּסְרְהוּ שְׂאוֹל מִעִמּוֹ וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ שֶׁר־אֶלְף וַיֵּצֵא וַיִּבְא לְפָנֶי הָעָם: פ (יד) וַיְהִי דָוִד לְכָל־דָּרְכוֹ מִשְׁכִּיל וַיִּקְנֹךְ עִמּוֹ: (טו) וַיִּרְאֵה שְׂאוֹל אֲשֶׁר־הוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגְרַם מִפְּנֵיו: (טז) וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אֶהָב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וּבֹא לְפָנֶיךָ: פ

שמ"ב ה'

(א) וַיִּבְאוּ כָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֲבָרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנְנוּ עִמָּךָ וּבְשָׂרְךָ אֲנַחְנוּ: (ב) גַּם־אֶת־מֹול גַּם־שְׁלֹשִׁים בְּהֵיאוֹת שְׂאוֹל מְלֹךְ עָלֵינוּ אֶתְּהָ הֵייתָ הַמוֹצִיא וְהַמְּבִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ יְקֹנֶךָ לָךְ אֶתְּהָ תִרְעָה אֶת־עַמְלֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶתְּהָ תִהְיֶה לְנָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל:

6. תהלים קכא

(א) שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהַרִים מֵאֵין יבֹא עֲזָרִי: (ב) עֲזָרִי מֵעַם יְקֹנֶךָ לְעִשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: (ג) אֶל־יַתְּרוֹ לְמוֹט רַגְלֶךָ אֶל־יְנִיִם שְׁמֶרְךָ: (ד) הִנֵּה לֹא־יְנִיִם וְלֹא יִשְׁעוֹן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: (ה) יְקֹנֶךָ שְׁמֶרְךָ יְקֹנֶךָ לְצִדָּה עַל־יְדֵי מִיגְדָה: (ו) יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ לֹא־יִכְפֹּה וַיִּרְחַם בְּגִלְגָּל: (ז) יְקֹנֶךָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רַע